

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG.

De Postrijder verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLÉE, boekrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en bij alle postdirecteurs.

Alle toezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd zijn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.

Een blad afzonderlijk, 20 centiemen.

De aankondigingen, per drukregel, 15 centiemen.

De reklamen, per drukregel, 25 centiemen.

TONGEREN, DEN 14 AUGUSTUS.

De eisch van Frankrijk.

De groote kwestie van het oogenblik is de gevraagde vergroting van het grondgebied, een feit waaraan thans niemand meer twijfelt. Men begrijpt nu waarom de koning van Pruisen in zijne troonrede gezwegen heeft over zijne betrekkingen met de vreemde mogendheden.

Reeds vóór de bijeenkomst der pruisische kamers heeft het fransche gouvernement aan het kabinet van Berlijn doen weten, wat het eische in vergoeding van de uitbreiding van Pruisen's grondgebied, en het schijnt dat Frankrijk's eisch niet gering is; althans men beweert, dat het nauwelijks meer had kunnen vragen, wanneer het een werkend aandeel genomen had aan den oorlog.

Naar men verhaalt, zou koning Wilhelm I op deze onverwachte aanvrag zijne verwondering niet verborgen en in 't eerst een onvoldoend antwoord gegeven hebben. M. von Bismark echter, die persoonlijk veel meer Pruis dan Duitscher is, zou minder moeilijkheden gemaakt hebben. Dien ten gevolge is de staat van zaken nu zodanig, dat niet gezegd kan worden, dat de eisch van Frankrijk bepaaldelijk afgewezen is.

In zekere diplomatieke kringen gelooft men, dat Frankrijk door de tegenwoordige onderhandelingen weder in het bezit zal komen van zijne grenzen van 1814. Die grenzen strekken zich, gelijk men weet, uit tot Philippeville, Marienburg, het hertogdom Bouillon, Saarluis, Saarbruck, het grondgebied van de Saar tot aan Lauter met de vesting Landau.

Van eene andere zijde verneemt men, dat de berichten, van de fransche ambassade in Pruisen ontvangen, niet gunstig luiden ten opzichte van deze vergroting van grondgebied. Men zegt zelfs, dat wegens de gerezen moeilijkheden, M. Benedetti naar Parijs is vertrokken en hier dus welhaast zal aankomen.

Men spreekt er van, dat er ten gevolge van de eischen van keizer Napoleon eene toenadering ontstaan is tusschen Pruisen en Rusland. Koning Wilhelm zou M. von Manteuffel met eene vertrouwelijke zending naar dien ezaar hebben gezonden.

Van zijne zijde zou keizer Napoleon, om een pruisisch-russisch verbond te vrijwilligen, te St-Petersburg hebben doen weten, dat hij zich niet langer zou verzetten tegen Rusland's voorstel tot bijeenroeping van een kongres. In dat geval zouden alle soevereinen van Europa te Parijs bijeengeroepen worden.

De eisch van Frankrijk is de groote, die alles omvattende kwestie van den dag. De onderstaande korrespondentie uit Brussel deelt ten dezen opzichte eenige bijzonderheden mede, die de attentie van onze lezers wel mogen opwekken:

« Men verzekert mij dat onze gezant te Berlijn (M. J. B. Nothomb, wiens diplomatische doorzicht door niemand betwist wordt), laatstleden woensdag aan Leopold II rechtstreeks eene mededeeling heeft doen toekomen van den ernstigen aard, en meldende dat de keizer der Franschen de annexie reklameerde van een gedeelte van twee onzer provincien, Namen en Luxemburg, en Jaarenboven eenen repel van het deutsche grondgebied aan den kant van Saarbruch en Landau.

» Denzelfden avond ontving M. Rogier van M. Nothomb eene minder omslachtige, doch even stellige waarschuwing, betrekkelijk de voorstellen door M. Drouin de Lhuys, in dien zin aan M. von Bismark gedaan. Men verbeeldt zich gemakkelijk den indruk, welke dit in onze officieele kringen te weeg bracht. Op de ongeloofigheid volgde spoedig de onrust, en reeds van zaterdag morgen was er geen twiifel meer mogelijk. De ielichtingen komen van uur tot uur toe en men begint de inzichten der fransche en pruisische mogendheden duidelijk te doen kennen.

» Men bevestigt dat M. von Bismark niet weigert Frankrijk te voldoen in wat aangaat België en Luxemburg, doch dat hij er niet in toestemt om eenig gedeelte van het eigenlijke germaansche en vooral pruisische grondgebied af te staan. Volgens het stelsel van M. von Bismark, zou Frankrijk hollands-Luxemburg, verschillende kantons van belgisch-Luxemburg en een onze provincie Namen mogen inlijven. Holland zou eene vergoeding langs den kant van Hanover bekomen en er misshien in toestemmen om het hertogdom Limburg aan België af te staan, doch men verzekert dat Frankrijk aan de rektificatie zijner Rijnsgrenzen houdt, op den grondslag door Napoleon I voor zijn vertrek naar 't eiland Elba, bepaald.

» Hoe zullen die verschillende eischen worden overeen gebracht? Wij weten het niet, maar het is stellig dat ze eene zeer ernstige bedreiging voor ons vaderland zijn.

» Dit is niet alles: wij zijn nog met iets erger dan inkrimping van grondgebied bedreigd; volgens de geruchten uit hoogere kringen, zou Napoleon III Pruisen gewaarschuwd hebben dat hij, ten einde op de noordergrens, tegen de mogelijke uithersting van den oorlogsgest der groote pruisische mogendheid, waarborgen te hebben, hij vragen zou dat het belgische leger door fransche generaals zou gekommandeerd en van de militaire bestemmingen van het keizerrijk naar zou verbonden worden. België zou tegenover Frankrijk ten naastbij in denzelfden toestand zijn als Saksen en andere satellieten van het pruisische koninkrijk jegens dat laatste.

» Laten wij gansch de waarheid zeggen, hoe noodlottig; zij ons ook moge schijnen: De uitvoering van dit plan zou niet anders zijn dan de afschaffing der belgische nationaliteit. Wij zouden er niet alleen onze onzijdigheid bij verliezen, die ons zoo dierbaar is, maar ook een merklijk deel onzer gemeenten en, tot overmaat van ongeluk, onze waardigheid en onze veiligheid van vrij volk. Wij zouden honderd duizend strijders moeten bezorgen aan Frankrijk, dat er naar belieft zou over beschikken, ten naastbij gelijk de Romeinen de dapperheid onzer voorouders exploiteerden, om hun stelsel van algemeene annexie te verwezenlijken.

» En wat zou er van de belgische grondwyt geworden? Wanneer wij de beslissingen uitvoeren, welke de meesters van Parijs en Berlijn tegen ons gaan uitspreken (zullen wij er, zelfs in de ombrenging der Antwerpse bastillen kunnen aan wederstaan?), dan zullen wij genoodzaakt zijn onze grondwet te wijzigen, in wat het grondgebied en het bevelheberschap van het leger betreft. Dergelijke operatie zal zoo noodlottig zijn, zoo wel voor onze belangen als voor onze eer. Ongetwijfeld zullen deze veranderingen nog andere na zich slepen.

Hevige brand te Maastricht.

Een hevige brand is te Maastricht in het arresthuis uitgebroken, welk gebouw een blok uitmaakt met het paleis van justitie. De brand, die tot de kazerne en stallen der maréchaussée is overgeslagen, nam zoo spoedig in hevigheid toe, dat haerwel onmiddellijk verscheidene spuiten werkzaam waren, reeds ten 5 1/2 ure het arresthuis en de kazerne in volle vlam stonden. Omstreeks 6 ure doelden zich de vlammen aan het justitie-paleis mede, en weldra vertoonden deze drii gebouwen eene zee van vuur en viel er aan blussen met meer te denken.

Genoemde gebouwen staan geheel op zich zelve, hetgeen eene groote moelijkheid opleverde voor de brandweer, die aanvankelijk ook met gebrek aan water te worstelen had. Tegen middernacht begon men den brand meester te worden, doch het vuur bleef den geheelen nacht door smuulen.

De dakken van de bovenverdiepingen der drii groote gebouwen zijn geheel verbrand, en het justitie-paleis is ook in lager gelegen gedeelten beschadigd. Het aldaar aanwezige oude archief, alsmede de papieren van het pakket van den procureur-generaal hebben veel geleden, mander door het vuur, dan door het water en bij het redder. De stukken van de griffioen en van het notariaat schijnen geheel behouden, doch bij het wegbrengen eenigzins verstrooid geraakt te zijn. Uit de kazerne der maréchaussée is alles gered.

De gevangenen, dertig in getal, die bij den aanvang van den brand naar de artillerie kazerne overgebracht waren, zijn gisteren teruggebracht in het vrouwenkwarder der gevangenis, hetwelk geheel op zich zelf staat en onbeschadigd is gebleven. De dienst der gevangenis kan voorloopig regelmatig hervat worden.

De oorzaak van den brand, die in een stroommagazijn is begonnen, is tot dus verre niet bekend. Zeer aanzienlijk is de aangerichte schade.

Brand in de petroolmagazijnen te Antwerpen.

De brand, waarvan wij reeds gesproken hebben, duurt nog altijd voort. Het vernielend vuur bedreft al de nabijstaande huizen, en wij hebben het einde van deze verschrikkelijke ramp nog niet gezien.

Ziehier wat wij nog verder over dit verschrikkelijk ongeluk vernemen: De brand is op de volgende manier begonnen: een kuiper, met nog een anderen persoon, waren gisteren morgen, rond 8 1/4 ure, in eenen der kelders gekomen (toegang langs de groote gans); bij het inkomen moet de kuiper gestruikeld en gevallen zijn. De lantern, welke hij in de hand droeg, brak, en het vuur deelde zich oer aan petrool, die op den grond geklaast was, ofwel die er lag ten gevolge van het lekken der vaten.

De vlammen rolden als een bliksem suel over den vloer van den kelder heen. De tweede persoon kon zelfs den kuiper niet meer benaderen, zoo laag sloegen de vlammen. Toedien hij zich met spoedig uit de voeten had gemaakt, zoo hij gestikt of verbrand zijn. Met de haast heeft hij zijne klak en kiel kunnen opnemen, en is den kelder ongevlocht.

De politie werd onmiddellijk verwittigd; maar het vuur zelf kondigde zich maar al te spoedig aan.

Wij hebben gisteren een aantal bijzonderheden over deze ramp meegedeeld; zooals wij gezegd hebben, viel oochdlii ten de pont-goel, achter het hotel de Cologne, in Verscheidene ontploffingen hadden achtervolgens plaats, en niet zelden in-osten de pompiers hun werk staken, om het echter weer met des te meer over te heeren. Langs alle kanten reddde men wat er te redder viel. De ontliggende magazijnen werden overal ontromd, ten minste zoo ver als dit gebouwen kon.

De straten zijn opgepropt met menschen, die hunne draagbare goederen verhuizen. Alles weeld dooreen, en op zekere punten kunnen de soldaten de doorgangen niet vrij houden. Toch wordt de orde gehandhaafd, en wordt de blusche dienst regelmatig en met overleg doorgezet.

Een geweldig gedonker duurt van tijd tot tijd aan, dat er een in twee kelder met petrool in brand schiet, of dat hier een gevel daar er gewelf instort. De vlammen schieten alsdan met nieuwe kracht in de hoogte. Zoo is het magazijn van den heer Müller, waarin 80,000 kil. graan lagen, ingestort. De eigenaar en verscheidene andere personen bevonden zich op dien oogenblik ter plaatse, en hebben zich gelukkig kunnen redder.

Ten 4 ure is een binnenmuur ingestort; ten 5 ure nog een andere muur in de magazijnen. Ten 6 ure deed zich eene ontploffing in de Gans houden; de sergeant der pompiers Moutt bevond zich juist daar, om den blusche dienst te bestreren; de kelder val, die opgeworpen werd, wierp ook den sergeant, op en zijn schako vloog tot op de hoogte van het dak.

Mondt werd opgenomen en bij den havenmeester binnengebracht, waar hi in de eerste zorgen werden toegeleid. Aan het gezicht gewond heeft hij zijnen dienst niet kunnen herneemen en bevandt zich in het gasthuis. Een andere pompier werd insgelyks door eenen sterf geworden. Een kapitein der hne-troepen, die op het Burchplein stond, kreeg eenen steen op het hoofd, hi geen echter geene naderlige gevolgen had.

De warmte, in en buiten de aanpalende huizen, is zoo hevig, dat op grooten afstand de schuldering der deuren en vensters optrekt, en men de hand niet leggen kan op het houtwerk en de stenen.

Het was ten halfen, dat de tweede stacie van het Hotel de Cologne in brand schoot; de brand maakte snelle voerdingen. Het was een vuurven, waarvan geen denkbeeld te maken is. Ten 1 ure viel het loel met een donderend gedruisch in. Ten 2 ure moest men het vuur van het daaraan geliege huis keeren.

Een groot deel van den nacht waren de heeren Van Put, de schepenen en de raadsheren, de militaire overheden ter plaatse, en bewezen vele diensten door hunne jever. Men dacht dat de brand geconcentreerd was, en vele personen gingen heen om eene nur rust te hebben. Zoo als wij zegden, brak de brand met dubbele hevigheid in den morgen uit.

Zaterdag morgen voor zeven ure is er nabij den Bloetheerg een magazijn ingevallen, ten gevolge van het ontploffen van eenen kelder, waarin zich wijn en spiritus bevond. De slag was geweldig. Men is bezig met het magazijn al te herken, dat tegen het Meer-schloos paalt.

Door den hevigen slag nam het omstebande volk de vlucht, en in de overhaastig is er meniggeen gekneust en gewond geworden. Eene dienstmeid in de Zakstraat, welke op den oogenblik van den slag bezig was met de ruiten van een huis te kuischen, sloeg van de ladder, waarop zij stond.

De brand aan het Burchplein duurt nog altijd voort, ofschoon wij nu de hoop hebben, dat het vuur niet verder loopen zal. Daarbij is de wind omgekeerd, en de rookkolom, die sedert twee dagen over de stad gedreven werd, neemt nu de richting van de Schelde.

Die richting is evenwel niet zonder gesaar dewijl langs het Burchplein twee kelders zijn met brandbare stoffen opgevuld, namelijk de eene met 575 vaten petrool, spiritus enz., en de tweede met 1700 vaten petrool een aantal vaten roet en andere goederen.

Gisteren maandag, om 5 uren s' avonds, is een hevige brand uitgebroken in een huis toebehoor-

rende aan M. Purnal te Ruten. Dank aan spoedige hulp is men er in gelukt een gedeelte van het huis te redder.

— Men schrijft uit s' Hertogenbosch, 9 augustus; Op de begraafplaats van deze stad, geliege in de Outhen, is eene houten barak opgeslagen, waarin de lijken der cholera-lijders voor eenigen tijd worden geplaatst, ten einde het gevaar te voorkomen, dat schijndooden zouden worden ter aarde besteld. Doch groot was de verlegenheid, iemand te vinden om elk oogenblik, zoo wel bij dag of bij nacht, zich in die barak te gaan overtuigen, dat er geen schijndooden aanwezig is. Twee heilhebroeders hebben bereidvaardig dat luttelgewoon lefiewerk op zich genomen, terwijl het gebouwt op het protestantsche gedeelte der begraafplaats al het naast bijgelege, hun tot gewoon verblijf verstrekt.

Tijdingen van den oorlog.

De tijding dat Pruisen zijne troepen naar den Rijn zendt, schijnt wel wat voorbarig te zijn; zeker is het echter dat Pruisen zich baasten zal met Oostenrijk vrede te maken en zich zoo spoedig als mogelijk is, buiten de zaken van Italië te plaatsen. Wat den wapenstilstand aangaat, tusschen Italië en Oostenrijk, deze is getekend.

Volgens wij zien in eene korrespondentie uit Parijs, zou de reis van keizerin Charlotte vooral ten doel hebben — geld te bekomen. Mexico moet onmiddellijk 36 millioen hebben, om de 8 bataillons troepen in te rieden, die den troon van Maximiliaan zouden moeten beschermen.

Men zal met gemak begrijpen wat de financiële toestand van Mexico is, als men weet dat 40 p c. op de inkomsten der douanen, dat is te zeggen op wat het klaarste is in de mexikaansche opbrengst thans gebruikt worden om eene schadeloosstelling te betalen aan Spanje en Engeland, die geen deel hebben genomen aan de expeditie.

Mexiko.

Het volgende dagorde is den 20 juni, door generaal Negre uitgeveerd, welke voortaan de positie vaststelt van het gewezen belgisch korps:

Z. M. keizer Maximiliaan heeft beslist, dat het belgisch kontingent, zooals het nu is samengesteld, zal worden ontbonden.

Men zal met de mannen die het uitmaken een bataljon jagers vormen, die het n° 9 zullen nemen van het bataljon jagers der Keizerin.

De soldaten, eene verbandtens van 6 jaren aangegaan hebbende, zullen verplicht zijn in dienst van den keizer van Mexiko te blijven tot dat hunnen diensttijd uit is; dat zal hetzelfde zijn voor de officieren, die, in dat oogenblik eenen graad hebbende, in Mexiko zijn gekomen als onder-officier of soldaat en door een persoonlijk engagement van 6 jaren zijn verbonden. De geenen onder hen, die vragen om Mexiko te verlaten, zullen worden ontslagen, maar zullen naar hun vaderland niet worden gestuurd noch eene schadeloosstelling van het mexikaansche gouvernement bekomen.

De officieren, bij het belgisch kontingent behoorende en die van hun gouvernement een verlof van twee jaren hebben bekomen om in Mexiko te dienen, zullen persoonlijk geraadpleegd worden om te weten of zij ja of nee eene verlenging van verlof verlangen.

Degenen die vragen om in Mexiko te blijven, zullen bij het bataljon jagers worden geplaatst, degenen die vragen om naar België terug te keeren, zullen naar Mexiko worden gestuurd.

Dat er in de nieuwe ontzetting geen kolonel zal zijn, kan M. Vandermissen er geen deel van maken; hij moet ook naar Mexiko komen, om er de bevelen van den keizer te ontvangen.

Maarschalk Bazaine g'lost generaal Douay onmiddellijk tot de ontbinding en de herinrichting van het belgische korps over te gaan.

De generaal-bevelhebber, R. NEGRE.

Men leest in een parijzer blad: « Eene telegrafische depeche, langs België aangekomen, heeft gemeld, dat de keizerlijke troepen de stad Matamoras hadden heringonnen welke onlangs door generaal Mejia ontromd was.

» De laatste tijdingen uit Vera-Cruz zijn van den 16 juli. Zij bevestigen het feit niet, doch melden, dat de generaals Douay en Jeanningros met versnelde marschen tegen Matamoras oprukten; dat maarschalk Bazaine, die uit Mexiko was vertrokken, te San-Luz-de-Paer, was aangekomen, en dat hij zich insgelyks naar Matamoras zou begeven om het bestuur over de operatie tegen die stad op zich te nemen, gelijk hij dit vroeger opzichts de stad Oajaca gedaan had.